

рихъ жители отъ разни мѣста собранн за да престоятъ на това погребеніе, като че островъ-аъ загубилъ бѣше най многоцѣнно-то си нещо. Въ пристанище-то кораби-те имаха рани-те крестосани и знамата-та (байрацы) приганати, и едно слѣдъ друго съ пушки (топове) грамаха отъ время на время. Варвяха военни отъ предъ смъртно-то сопровожденіе и носяха пушки-те си наведени. Барабани-те имъ, покрити отъ долги черны крепы (видъ тенко платно), издаваха, жалны гласове и самы-те тыя военны, кон-то многожды, безъ да измѣнятъ лице-то си, стояха кога ся биваха срецо смърть-та, бѣха навесени и оскорбени. Осмь млади дѣвойки отъ най личны-те на островъ-аъ, съ бѣли дрехы облечени, и держащи въ руцѣ-те си варби, носяха тѣло-то на пихна-та добродѣтелна вратница, покрито отъ цвѣта и послѣдовано отъ малки дѣда пѣющи церковны нѣсны; послѣ идяха най почтени-те жители и военн на островъ-аъ, послѣ кон-то варвеше правитель-аъ, послѣдованъ отъ множество-то народно.

Това е кое-то правитель-аъ бѣше заповѣдалъ за да отдаде една що годѣ честь на Виргинійна-та добродѣтель. Когда-то обаче сме-